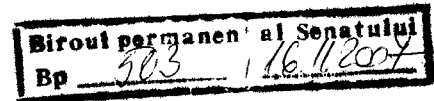

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2923
08.11.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind interzicerea utilizării E-urilor nocive sănătății în pâine și produse de panificație, carne și produse din carne, dulciuri, băuturi răcoritoare și alcoolice*, inițiată de 14 parlamentari din Grupurile parlamentare ale PRM (Bp. 503/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune interzicerea folosirii E-urilor nocive sănătății în diferite produse alimentare, precum și importul și comercializarea produselor care conțin aceste substanțe nocive sănătății.

Totodată, se propune ca lista cu E-uri nocive să fie stabilită și mediatizată de către Guvern.

De asemenea, propunerea legislativă incriminează utilizarea E-urilor în produsele alimentare, precum și importul și comercializarea produselor ce au în compoziție aceste substanțe nocive, asimilându-le infracțiunii de trafic de substanțe toxice.

II. Propuneri și observații

1. La nivelul Uniunii Europene, problematica aditivilor este larg dezbătută în ceea ce privește influența pe care o pot avea asupra sănătății umane, sănătății animale, precum și asupra mediului produsele care conțin aditivi. Evaluarea acestor produse s-a realizat pentru fiecare tip de aditiv în parte, înainte de autorizarea punerii pe piață, luându-se în considerare

avizul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor (EFSA).

Legislația prevede lista aditivilor autorizați, nivelele maxime admise pentru fiecare aditiv în parte și fiecare aliment în care este permis adaosul acestora. Nivelele maxime admise de legislația europeană pentru aditivii alimentari, precum și alimentele în care sunt permise au la bază studii științifice aprobate de EFSA.

În concluzie, toți aditivii alimentari admiși de legislația europeană sunt siguri în condițiile în care sunt utilizați corect și ca atare nu poate fi stabilită o listă a E-urilor nocive sănătății așa cum propun inițiatorii.

În cazul în care un stat membru dorește impunerea unor restricții naționale cu privire la aditivii alimentari, trebuie să își *fundamenteze poziția numai în urma unor studii de risc și a unor evaluări științifice*, după care notifică Comisia Europeană, Organizația Mondială a Comerțului și celelalte state membre pentru a nu crea bariere în calea comerțului. Numai în cazul unui aviz favorabil al Comisiei Europene și avizului științific al EFSA, acel stat membru poate promova actul normativ.

Conform unui principiu de bază al siguranței alimentelor, introdus prin *Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 178/2002/EC privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale*, încrederea în alimente trebuie relaționată cu încrederea în știință, acesta fiind fundamentul care a stat la baza înființării EFSA.

Promovarea unui act normativ privind interzicerea utilizării anumitor E-uri în pâine și produse de panificație, carne și produse din carne, dulciuri, băuturi răcoritoare și alcoolice trebuie să fie fundamentată de studii științifice privind riscul asupra sănătății, apoi de avizul EFSA față de aceste studii și de avizul Comisiei Europene și al statelor membre, pentru ca această legislație să nu reprezinte bariere în calea liberei circulații a mărfurilor.

2. În legislația comunitară, problematica E-urilor este reglementată prin Directiva Consiliului nr. 62/2645/EC referitoare la coloranții utilizați în alimente destinate consumului uman, amendată de Directivele: 65/469/EC, 67/653/EC, 68/419/EC, 70/358/EC, 76/399/EC, 78/144/EC, 81/20/EC, 94/36/EC, 95/45/EC și prin Directiva Comisiei 95/45/EC ce stabilește criteriile de puritate specifice referitoare la coloranții utilizați în industria alimentară.

Noțiunea de aditiv alimentar a fost definită la nivelul legislației europene prin *Directiva 95/2/CE privind aditivii alimentari, alții decât îndulcitorii și coloranții a Parlamentului și a Consiliului European*, modificată prin Directiva 2003/114, care a fost transpusă în legislația

română prin *Ordinul ministrului sănătății nr. 975/1998 privind normele igienico-sanitare pentru alimente*, modificat și completat prin *Ordinul nr. 246/2006 al ministrului sănătății*, precum și prin *Ordinul comun nr. 438/295/2002 al ministrului sănătății și familiei și ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea normelor privind aditivii alimentari destinați utilizării în produsele alimentare pentru consum uman, cu modificările și completările ulterioare*.

Alte categorii de aditivi alimentari sunt definiți de *Directiva 94/35/EC privind îndulcitorii a Parlamentului și Consiliului European*, transpusă în legislația română tot prin *Ordinul comun nr. 438/295/2002*, precum și de *Directiva 94/36/EC privind coloranții a Parlamentului și Consiliului European*.

În anul 2006 Comisia Europeană a adoptat un pachet de propuneri legislative care vizează revizuirea cadrului normativ european privind aditivii alimentari în vederea clarificării și actualizării legislației în materie și crearea unei proceduri comune unice de autorizare a aditivilor alimentari, aromelor și îndulcitorilor.

La nivel mondial au fost stabilite standarde generale pentru utilizarea aditivilor alimentari, reguli reunite într-un *Codex Alimentarius* elaborate de către UN's Food&Agriculture (FAO) și de World Health Organization (WHO).

3. În legislația română, actul normativ care stabilește cadrul juridic unitar referitor la producerea, ambalarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor, responsabilitățile producătorilor și comercianților de alimente, organizarea controlului oficial al alimentelor și sancțiunile în vederea protejării calității alimentelor este *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor*, care definește aditivii alimentari alături de alte componente alimentare, precum ingredientii, contaminanții alimentari, nutrienții și/sau suplimentele alimentare și stabilește regulile de utilizare a acestora.

Secțiunea a 5-a din actul normativ mai sus menționat reglementează în mod special condițiile privind utilizarea aditivilor alimentari, restricțiile de comercializare a produselor ce conțin aditivi sau alte substanțe neautorizate, cu specificarea competenței Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerului Sănătății Publice ca autorități competente să emită reglementări sau instrucțiuni comune referitoare la:

- a) aprobarea utilizării aditivilor în general sau numai pentru anumite alimente ori pentru anumite scopuri;

- b) specificarea aditivilor admiși și a limitelor maxime pentru aditivi și produșii lor de reacție conținuți în alimente, precum și a condițiilor de puritate pentru aditivi și schimbătorii de ioni;
- c) fabricarea, manipularea și comercializarea aditivilor și a schimbătorilor de ioni;
- d) interzicerea sau restricționarea utilizării anumitor aditivi și schimbători de ioni la fabricarea alimentelor;
- e) reactualizarea aditivilor admiși, în funcție de condițiile de folosire și de informațiile științifice.

Așa cum am arătat deja mai sus, prin ordine comune ale celor două instituții publice au fost transpuse o parte din directivele europene privind aditivii alimentari și au fost reglementate deja restricții privind utilizarea anumitor aditivi alimentari.

Or, în condițiile în care legislația europeană în materia aditivilor alimentari, parțial transpusă în legislația română, este atât de stufoasă și de tehnic redactată, în permanentă adaptare și modificare în raport cu progresele științifice și tehnice, iar legislația română în domeniul agroalimentar și al aditivilor alimentari este aproape armonizată cu cea europeană, a redacta un proiect de lege, care nu acoperă întreaga problematică a obiectului de reglementare propus, nu utilizează termenii specifici și nici măcar nu îi definește pe cei utilizați, care oricum aparțin limbajului comun, nu coroborează proiectul cu restul actelor normative în materie, conduce la elaborarea unui proiect legislativ inutil, din punct de vedere juridic, insuficient documentat și care nu poate fi aplicat în relație cu ansamblul regulilor juridice deja stabilite.

Legislația română în domeniul agroalimentar cuprinde atât acte normative cu caracter general, cât și foarte multe acte specifice diferitelor categorii de produse alimentare, astfel încât dacă se dorește o sistematizare a dispozițiilor din legislația secundară privind aditivii alimentari și a modului lor de utilizare, trebuie avute în vedere toate dispozițiile existente pentru coroborarea lor, precum și normele edictate la nivel european care se aplică direct în legislația română sau care necesită o transpunere prin acte normative ale legiuitorului intern.

Pe de altă parte, dispozițiile propunerii legislative ignoră orice alte dispoziții ce stabilesc deja reguli privind importul și comercializarea produselor alimentare.

4. Potrivit Legii nr. 24/2000 *privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*, proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie

să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și al armonizării legislației naționale cu legislația comunitară.

De asemenea, regulile de tehnică legislativă, obligatorii la elaborarea unui proiect de act normativ, trebuie să asigure sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și alegerea conținutului și a formei juridice adecvate pentru fiecare act normativ.

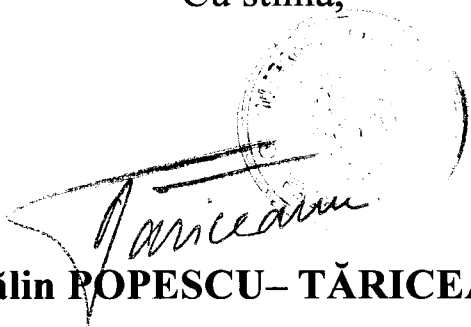
Astfel, denumirea generică de “*E-uri nocive sănătății*” este un termen folosit în limbajul comun, iar termenul de specialitate folosit în reglementările juridice din domeniul agroalimentar este acela de „*aditiv alimentar*”.

Propunerea legislativă nu respectă regulile de tehnică legislativă obligatorii pentru elaborarea actelor normative, sub aspectul coordonării cu ansamblul actelor normative în materie, cu privire la documentarea și asigurarea compatibilității cu legislația europeană, cu privire la determinarea conceptelor și noțiunilor folosite și la utilizarea stilului juridic specific normativ, care să excludă orice echivoc.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține această inițiativă legislativă.**

Cu stimă,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**
Președintele Senatului